

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2013-4270

Den 28. juni 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 4. juni 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 393 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 393 (alm. del)

Hvorledes stemmer reglerne i REACH forordningens artikel 33, stk. 1 overens med branchens påstande om, at det ville have været stort set umuligt for detailhandelen at sikre, at bekendtgørelsen var blevet overholdt og muligvis involverer tests, der koster op til 3.500 kroner per del, af flere hundrede enkeltdele, blot for at finde ud af om produkterne indeholder ftalater?

Svar

Der henvises til svar på alm. del spørgsmål 391 og 392. Såfremt detailhandlen importerer produkter fra ikke-EU lande, vil det påhvile den enkelte importør at sikre, at reglerne er overholdt, idet reglerne i REACH ikke gælder for producenter eller andre virksomheder udenfor EU's grænser.

Såfremt en leverandør i detailhandlen ønsker at teste et produkt for at undersøge, om leverandøren er omfattet af oplysningspligten i REACH artikel 33, stk. 1, vil det således være nødvendigt at teste de enkelte artikler, som en evt. sammensat artikel består af. Hvis der er tale om et elektronisk produkt, er det korrekt, at det kan bestå af mange dele - endda flere hundrede - hvoraf det for en række af delene evt. kan vurderes, om de indeholder ftalaterne, uden at det er nødvendigt at foretages tests.

Såfremt en leverandør ønsker at teste et produkt, for at undersøge om produktet overholder reglerne i ftalatbekendtgørelsen, er det endvidere nødvendigt at teste materialedele.

Pia Olsen Dyhr

/

Michel Schilling